

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 30Cb/32/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118216678
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Repáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:6118216678.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Miriam Repákovou v právnej veci žalobkyne: Prima Art, s.r.o., so sídlom Námestie SNP 17, 811 06 Bratislava, IČO: 36 838 934, zast.: Advokátska kancelária SOWA s. r. o., so sídlom Beblavého 8, 811 01 Bratislava, IČO: 50 720 422, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zast.: Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 868 299 v konaní o zaplatenie 1.143,- Eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, postúpeným tunajšiemu súdu na ďalšie konanie dňa 11.04.2018 v súlade s ust. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.143,- Eur a trovy konania z titulu náhrady škody. Žalobca v návrhu uviedol, že dňa 30.01.2015 bola na Žalobcovom motorovom vozidle - Opel Combo, r.v. 2004, VIN: W., ŠPZ: M., spôsobená škoda vinníkom dopravnej nehody - spoločnosťou: ASSYX, spol. s r.o., so sídlom: Karadžičova 9, Bratislava 811 09, IČO: 36 388 807 (ďalej len „Assyx“). Vozidlo spoločnosti Assyx pri vychádzaní na komunikáciu zachytilo stojace vozidlo Žalobcu. Dopravná nehoda sa stala na mieste: Stará Vajnorská 6, 831 03 Bratislava 3. Spoločnosť Assyx ako vinník nehody nahlásila poistnú udalosť u Žalovaného, pričom hlásenie poistnej udalosti bolo prijaté Žalovaným na spracovanie. Spoločnosť Assyx mala u Žalovaného uzavretú poistnú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (č. PZ XXXXXXXXXXXX). Nahlásená poistná udalosť je u žalovaného vedená pod č. XXXXXXXXXXXX. V súlade s § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, si poškodený (Žalobca) uplatnil svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi - Žalovanému. Napriek uplatneniu náhrady škody proti Žalovanému, Žalobca do dnešného dňa neobdržal žiadnu reakciu/odpoveď/plnenie Žalovaného v danej veci. V nadväznosti na § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov platí, že „na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila“ (odkaz na § 106 zákona 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník). V súvislosti s § 104 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) platí, že pri právach z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti. Poistná udalosť v danom prípade vznikla dňa 30.01.2015. S ohľadom na § 104 začína premlčacia doba plynúť

až 30.01.2016. Premlčacia doba je v zmysle § 106 OZ dvojročná. Nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovanému sa preto premlčí až 30.01.2018. Dňa 22.01.2018 požiadal žalobca znalca p. Ing. F. V., Prešov-znalc pre odbor Doprava cestná odvetvie: technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel - o vypracovanie znaleckého posudku vo veci výpočtu škody na vozidle Opel Combo, ŠPZ: BL XXXFU, VIN: W.. Predmetným znaleckým posudkom bola stanovená výška škody na vozidle Opel Combo, ŠPZ: BL XXXFU, VIN: W. na sumu 1.143,- EUR. S ohľadom na to, že žalovaný nevykonával žiadne úkony smerujúce k úhrade uplatneného nároku na náhradu škody, podal žalobca túto žalobu.

2. Žalovaný podal voči platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 21Up/75/2018 zo dňa 15.02.2018 odpor, v ktorom vniesol námietku premlčania proti nároku, ktorý konajúci súd priznal Platobným rozkazom žalobcovi na základe návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní zo dňa 29.01.2018. Hoci v žalobe uviedol žalobca argumentáciu, na základe ktorej sa domnieva, že ním uplatnený nárok premlčaný nie je, žalovaný má za to, že zo strany žalobcu ide o interpretáciu nesprávnu, účelovú a nelogickú. Pri poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „PZP“) je osobitne upravená premlčacia doba v prípade PZP. Keďže v PZP platí, že žalovaný ako poistený si môže uplatniť právo na náhradu škody priamo voči poisťovni, zákonodarca sa musel vysporiadať s priamou konkurenciou ustanovení § 104 a § 106 OZ, pretože právo voči poisťovni je jednak uplatnením práva na poistné plnenie, a tiež aj uplatnením práva na náhradu škody, ktorú je žalovaný ako poisťovateľ prostredníctvom svojho plnenia v zákonom stanovenom rozsahu uhradiť. Preto poukazujeme aj na názor vyjadrený v odbornej literatúre Petrušák, M., Šulíková, M. Poistné zmluvy. Praha : C. H. Beck, 2012, 121 s.: „... správne pochopenie právneho základu nároku poškodeného voči poisťovni sa pretavilo aj do ustanovenia § 15 ods. 2 ZPZP, čím sa zároveň odstránila diskrepancia, ktorá by bola daná v prípade absencie tohto ustanovenia. Keďže výplata náhrady škody poisťovňou je poistným plnením, v prípade opomenutia zjednotenia úpravy premlčania voči škodcovi a voči poisťovni by nastala paradoxná situácia, keď by nárok poškodeného voči škodcovi bol v určitom čase premlčaný, ale nárok poškodeného voči poisťovni by vzhľadom na § 104 OZ premlčaný byť nemusel.“ Z uvedeného je zrejmé, že dvojročná lehota podľa ust. § 106 uplynula už dňom 29.01.2017. Pre prípad, že by konajúci súd neuznal argumentáciu žalovaného ohľadne jeho presvedčenia, že Žalobou uplatňovaný nárok je v celom rozsahu premlčaný poukazuje žalovaný na znenie ust. § 11 ods. 6, 7 ZPZP v spojení s ust. § 797 ods. 3 prvá veta OZ. Podľa ust. § 11 ods. 6 ZPZP: „Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia POŠKODENÉHO o škodovej udalosti a)skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b)poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.“ Podľa ust. § 11 ods. 7 ZPZP: „Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.“ Podľa ust. § 797 ods. 3 prvá veta OZ „Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistite!“ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Z uvedeného jednoznačne plynie, že ak žalobca ako poškodený splnil všetky podmienky a žalovaný by ako poisťovateľ nezačal s vyšetrením rozsahu svojej povinnosti plniť, je žalovaný ako poškodený oprávnený domáhať sa na súde, aby súd zaviazal poistiteľa skončiť vyšetrenie poistnej udalosti (K TOMU POZRI: Fekete, I. Základy súkromného poistného práva. Bratislava : Vydavateľské oddelenie Právnickej fakulty UK, 2006, s.65). Žalovaný je právneho názoru, že nie je možné uplatnenie práva na poistné plnenie bez skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, teda bez ukončenia likvidácie poistnej udalosti. Z uvedeného dôvodu sa žalobca ako osoba, ktorá má právo na poistné plnenie, musí domáhať určovacou žalobou skončenia vyšetrenia poistnej udalosti, pričom uplatnenie nároku, ktoré predchádza skončeniu šetrenia, je predčasne podanou žalobou, ktorú by mal súd zamietnuť. V opačnom prípade, by si súd prisvojil právo vyšetriť poistnú udalosť priamo v súdnom konaní vrátane splnenia podmienok zo strany poškodeného. Súd ako orgán verejnej moci nemôže suplovať práva a povinnosti vyplývajúce žalobcovi ako poškodenému a žalovanému ako poisťovateľovi zo zákona. Úlohou súdu v s súdnom konaní je výlučne posúdiť oprávnenosť uplatneného nároku a

prípadne zaviazať účastníka na splnenie jeho povinnosti. (K TOMU POZRI: Petruľák, M., Šulíková, M. Poistné zmluvy. Praha : C. H. Beck, 2012, 99 s.)

3. K podanému odporu sa vyjadril následne žalobca, ktorý uviedol, že aplikácia § 104 OZ je v danom prípade opodstatnená. Občiansky zákonník v uvedenom ustanovení len upravuje špeciálny právny režim plynutia premlčacej doby pri právach na plnenie z poistenia. Doba uvedená v § 104 len posúva začiatok plynutia premlčacej doby pričom aplikácia § 106 zostáva zachovaná (tak ako na ňu odkazuje zákon č. 381/2001 Z.z.) Ako vyplýva z odbornej právnej literatúry, táto osobitná jednoročná lehota, je uvedená v zákone najmä preto, aby v rámci nej mohlo dôjsť k skončeniu vyšetrovania poistnej udalosti a tým pádom má hlavne právno-ochrannú funkciu súkromného poistného práva. Pri právach na plnenie z poistenia je podľa nášho názoru potrebné posudzovať premlčaciu dobu z hľadiska začiatku jej plynutia podľa § 104 OZ. Takýto výklad sa má vzťahovať na všetky druhy poistenia vrátane povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov; ďalej len zákon o PZP). Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu Košiciach sp. zn. 4Co/61/2012 zo dňa 06.11.2014 „Pri právach na plnenie z poistenia aj pri aplikácii ustanovenia § 106 Občianskeho zákonníka je potrebné (objektívnu) premlčaciu dobu hľadiska začiatku jej plynutia posudzovať podľa § 104 Občianskeho zákonníka, ktorý určuje začiatok plynutia premlčacej doby odchylné a fakticky predlžuje premlčaciu dobu o jeden rok. Tento záver platí pre všetky druhy poistenia vrátane povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ak poistnou udalosťou na účely zákona č. 381/2001 Z.z. (§ 2 písm. i) tohto zákona) sa rozumie vznik povinnosti poisťovateľa alebo kancelárie nahradiť vzniknutú škodu, objektívna trojročná premlčacia doba začala v danom prípade plynúť až za rok po poistnej udalosti a nemohla uplynúť skôr, ako X.X.XXXX". Aj keď zákon o PZP síce vo viacerých ustanoveniach hovorí o náhrade škody, ale to najmä v súvislosti s uplatnenými a preukázanými nárokmi poškodeného na náhradu škody, ktoré je poisťovateľ povinný za poisteného nahradiť v rozsahu ustanovenom zákonom o PZP (§ 4 ods. 2 zákona o PZP). Vo vzťahu poškodeného k poisťovateľovi však zákon o PZP hovorí jasne o nároku poškodeného na plnenie (§ 4 ods. 4 zákona o PZP - „Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak“; ďalej § 11 ods. 6 zákona o PZP atď.). Skutočnosť, že nárok poškodeného (Žalobcu) je nutné posudzovať aj ako nárok na plnenie z určitej poistnej udalosti a nie len z pohľadu nároku na náhradu škody (a teda by aplikácia § 104 OZ mala zostať zachovaná) zastáva aj -Najvyšší súd ČR v Rozsudku zo dňa 12.12.2007, sp. zn. 25 Cdo 113/2006 „Záver, že ustanovení § 101 a § 104 obč. zák. piaty rovněž pro nároky poškozeného na plnění ze zákonného pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, zastáva i právnická literatúra (srov. napr. Švestka, J. in Jehlička, O., Švestka, J., Škárová, M. a kol. Občianský zákonník. Komentár. 9. vydání. Praha. C. H. Beck, 2004, str. 371, 375, Škopová, V, totéž dílo, str. 1188, 1230). I kedyžto v textu § 104 obč. zák. není výslovné uvedeno, je třeba vycházet z toho, že „právem na plnění z pojištění“ se rozumí konkrétní právo na plnění z určité poistnej udalosti, které se marným uplynutím promlčecí doby promlčí“. Ak by súd aj napriek tejto argumentácii mal za to, že aplikácia § 104 OZ v danom prípade neprichádza do úvahy, upriamuje žalobca pozornosť na to, že zákon v § 15 ods. 2 zákona o PZP odkazuje v poznámke pod čiarou na celý § 106 OZ. V zmysle § 106 OZ platí, že právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Ustanovenia § 106 využívajú teda kombináciu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby a trojročnej objektívnej premlčacej doby a pri ich aplikácii na konkrétny prípad je potrebné posudzovať osobitne plynutie objektívnej a subjektívnej premlčacej doby, ktorých začiatok je stanovený odlišne, na sebe nezávisle, avšak subjektívna doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť. Pri subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe sa právo poškodeného premlčí za podmienky vedomosti poškodeného: „(i) o škode ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslit' v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde; okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o škode sa pritom nemusí zhodovať s okamihom škodnej udalosti či s protiprávnym konaním; (ii) O tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, t.j. o zodpovedajúcom subjekte. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty môže byť teda rozdielny vo vzťahu k vedomosti poškodeného o škodcovi a k jeho vedomosti o škode“ (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Cdo 82/2009). Na podklade týchto skutočností si žalobca uvádza, že o tom, kto za škodu zodpovedá, sa dozvedel dňa 30.01.2015. O výške škody - t.j.

o výške majetkovej ujmy určitého druhu a rozsahu vyčísliteľnej v peniazoch sa Žalobca dozvedel až na základe vypracovaného znaleckého posudku, ktorý mu bol predložený zo strany znalca Ing. Ján Sabó dňa 28.01.2018. Za týchto okolností by Žalobcovi mohla začať plynúť subjektívna dvojiročná premlčacia doba až dňom 28.01.2018. Avšak v dôsledku toho, že subjektívna premlčacia doba môže plynúť len v rámci objektívnej 3 ročnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť, právo Žalobcu sa mohlo premlčať až po 30.01.2018. Vzhľadom na vyššie uvedené a s ohľadom na to, že nárok Žalobcu bol uplatnený na súde dňa 29.01.2018, máme za to nárok Žalobcu uplatňovaný touto Žalobou premlčaný nie je. Žalovaný v odpore ďalej uvádza, „že nie je možné uplatnenie práva na poistné plnenie bez skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, teda bez ukončenia likvidácie poistnej udalosti. Z uvedeného dôvodu sa Žalobca ako osoba, ktorá má právo na poistné plnenie, musí domáhať určovacou žalobou skončenia vyšetovania poistnej udalosti, pričom uplatnenie nároku, ktoré predchádza skončeniu šetrenia, je predčasne podanou žalobou, ktorú by mal súd zamietnuť“. Uvedený názor Žalovaného nepovažuje žalobca za správny a v rozpore so zaužívanou súdnou praxou. Vo všeobecnosti totiž platí zásada, že žaloba o plnenie má prednosť pred žalobou určovacou. „Závazné rozhodnutie o povinnosti plniť konzumuje i prejudiciálnu otázku určenia existencie alebo neexistencie práva, ktorý je predpokladom takéhoto plnenia, a to bez ohľadu na to, že toto posúdenie by nebolo obsiahnuté vo výroku rozhodnutia. Inak povedané žaloba o plnenie v zásade konzumuje žalobu určovaciu, naopak to však neplatí“, (viď rozsudok Krajského súdu Trnava, sp. zn. 24Co/405/2013 zo dňa 23.04.2014). Podanie určovacej žaloby by v našom prípade bolo nelogickým krokom nakoľko v rámci súdneho určenia skončenia vyšetovania poistnej udalosti by sa nárok Žalobcu premlčal a Žalobca by sa už nemohol žalobou na plnenie domáhať svojich práv na súde. Názor o prednosti určovacej žaloby pred žalobou na plnenie nemôže obstáť a bol by v rozpore s dobrými mravmi a právom chránenými záujmami Žalobcu. Žalobca podotýka, že nárok Žalobcu bol uplatnený u Žalovaného dňa 09.01.2018. Žalobca do dnešného dňa nedostal žiadnu oficiálnu odpoveď/reakciu na uplatnený nárok zo strany Žalovaného. Pred podaním Žaloby na súde bolo Žalobcovi neoficiálne sprostredkované stanovisko Žalovaného, že nárok Žalobcu považuje za premlčaný a z tohto dôvodu žiadne plnenie neposkytne.

4. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 22.10.2018, žalovaný vo vzťahu k obsahu podania a keďže žalobca nepredložil, také dôkazy, ktoré by boli spôsobilé zmeniť jeho právny názor aj naďalej trvá na právnom názore, ktorý uviedol v odpore proti platobnému rozkazu a to, že je daný dôvod na zamietnutie žaloby z dôvodu premlčania uplatneného nároku ako aj z dôvodu jej predčasnosti. Preto POPIERA, že by (i) sa pri korektnom posúdení premlčania ohľadne domnelého nároku žalobcu malo uplatniť ustanovenie § 104 OZ, že by (ii) domnelý nárok uplatnil žalobou pred uplynutím subjektívnej premlčacej doby a tiež aj jeho tvrdenie, že by žaloba nebola podaná predčasne. Pokiaľ žalobca poukazuje na eventualitu, že ak sa na posúdenie premlčania má aplikovať ust. § 106 OZ, tak žalovaný nemôže súhlasíť s tvrdením žalobcu, že žaloba bola podaná včas v rámci objektívnej i subjektívnej premlčacej doby. Žalovaný toto tvrdenie žalobcu zároveň POPIERA a poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca nadobudol vedomosť o škode (o jej druhu a rozsahu), tak o nej sa žalobca dozvedel tiež v rovnaký, ako sa dozvedel o zodpovednom subjekte, teda už dňa 30.01.2015 bol rozsah škody na majetku Žalobcu objektívne zistiteľný. Žalovaný má za to, že oba predpoklady nevyhnutné pre začiatok plynutia (subjektívnej) premlčacej doby podľa ust. § 106 ods. 1 OZ boli objektívne naplnené už dňa 30.01.2015. Ak žalobca poukazuje v Podaní na to, že vedomosť o výške škody získal až dňa 28.01.2018 zo znaleckého posudku, tak túto skutočnosť žalovaný namieta, pretože sa o škode musel poškodený dozvedieť ihneď pri škodovej udalosti - dopravnej nehode dňa 30.01.2015 a najneskôr pri spísaní Zápisu o obhliadke poškodeného motorového vozidla zo dňa 26.02.2015, ktorý súdu predložil spolu so žalobou. Keďže žalobca sa (ako poškodený) dozvedel o škode z hľadiska jej charakteru a rozsahu dňa 30.01.2015, prípadne 26.02.2015 mohol tak podniknúť všetky kroky smerujúce k jej uplatneniu pred súdom. V tejto súvislosti žalovaný podporené poukazuje aj na právny názor najvyššieho súdu Českej republiky uvedený v odôvodnení Rozsudku, sp. zn. 25 Cdo 721/2005, podľa ktorého počiatok subjektívnej premlčacej doby práva na náhradu škody sa viaže na okamih, keď sa poškodený dozvedel o zodpovednom subjekte a o tom, že mu vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú je možné objektívne vyjadriť v peniazoch, pričom pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na náhradu škody sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nie len predpokladaná vedomosť poškodeného. K tomu dochádza vtedy, keď poškodený zistí skutkové okolnosti, z ktorých je možné vyvodíť vznik škody a orientačne (približne) aj jej rozsah tak, aby bolo možné určiť približne výšku škody v peniazoch. Nie je potrebné, aby poznal rozsah (výšku) škody presne (napr. na základe odborného posudku), ale v zmysle ustanovenia § 106 ods. 1 OZ sa poškodený dozvie o škode vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o náhradu škody

na súde, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia. O správnosti záveru žalovaného o tom, že sa žalobca ako poškodený dozvedel o rozsahu škody vyjadriteľnej v peniazoch aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia, teda postačujúcej na podanie žaloby, svedčí aj skutočnosť, že žalovaný ako dôvod nehlásenia škody polícii v tlačive označenom ako uplatnenie nároku na náhradu škody (predloženom súdu spolu so žalobou) uviedol malá škoda. Z uvedeného teda plynie, že žalobca vedel, že škoda na jeho vozidle neprevyšovala 3.990,00 - Eur. Keďže žalobca uplatnil svoj domnelý nárok na súde žalobou dňa 29.01.2018, stalo sa tak v čase, kedy domnelý nárok žalobcu plynúci zo žaloby bol premlčaný, nakoľko subjektívna premlčacia doba uplynula dňom 29.01.2017 (prípadne dňom 26.02.2017), t.j. nasledujúcim dňom po tom ako boli kumulatívne splnené podmienky pre začiatok plynutia premlčacej doby v zmysle ust. § 106 ods. 1 OZ v spojení s ust. § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o PZP“), bol nárok plynúci zo žaloby premlčaný, teda počnúc dňom 30.01.2017, prípadne dňom 27.02.2017. Na podporu právneho názoru, že pre korektné posúdenie plynutia premlčacej doby týkajúcej sa domnelého nároku uplatneného žalobou je potrebné korektné posúdiť, bez aplikácie ust. § 104 OZ žalovaný predkladá sken relevantných strán z odbornej literatúry. Nakoľko žalovaný neskončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu svojej povinnosti poskytnúť poistné plnenie žalobcovi ohľadne domnelého nároku uplatneného žalobou, tak nateraz nie je známe, či nárok vôbec vznikol, aká je jeho výška a ani jeho splatnosť, a preto bola žaloba podaná predčasne. Pokiaľ žalobca v Podaní poukazuje na obsah odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trnave, tak tento sa týka skutkovo odlišného stavu, preto je žalovaný názoru, že právne závery z neho plynúce nie je možné aplikovať na tento spor. Žalovaný tiež poukazuje na pasivitu žalobcu pri uplatňovaní domnelého nároku voči žalovanému. Ak sa žalobca nedomáhal skončenia ŠETRENIA POTREBNÉHO NA ZISTENIE ROZSAHU SVOJEJ POVINNOSTI POSKYTNÚŤ POISTNÉ PLNENIE, tak je podľa názoru žalovaného prijateľný ten záver, že žalobca nekonal v súlade so zásadou vigilanti bus iura scripta sunt, preto nemožno súhlasiť s jeho názor, že podanie určovacej žaloby by bolo nelogickým krokom, ak zákon zveruje právo vykonať šetrenie na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie priamo žalovanému ako poisťovateľovi. Žalobcovo konštatovanie o rozpore s dobrými mravmi a jeho právom chránenými záujmami v prípade nutnosti domáhať sa skončenia šetrenia pred súdom potom vyznieva nepresvedčivo.

5. Prípisom zo dňa 20.05.2019 súd v súlade s ust. § 153 CSP poučil právneho zástupcu žalobcu a žalovaného o sudcovskej koncentrácii konania.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie dňa 17.09.2019, ktorého sa zúčastnil zástupca žalobcu. Zástupca žalovaného nevyužil svoje právo zúčastniť sa verejného pojednania sporu na pojednávaní, pretože mal zato, že zvolil vhodné prostriedky procesnej obrany proti nároku, ktorý je voči nemu uplatňovaný, na pojednávaní by už neuvádzal nové skutočnosti a rešpektujúc princíp hospodárnosti konania a v záujme zbytočného nenavýšovania trov konania, ospravedlnil svoju neúčasť a žiadal o pojednanie sporu a jeho rozhodnutie na základe písomných vyjadrení a dôkazov produkovaných sporovými stranami.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa plne pridrižiava žaloby, ako aj všetkých doterajších písomných vyjadrení, a žiada, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

8. Medzi účastníkmi konania bola sporná iba dôvodnosť zo strany žalovaného uplatnenej námietky premlčania. Podľa ust. § 151 ods. 1 skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak súd považuje skutkové tvrdenia strany podľa § 151 CSP za nesporné, nevykonáva o nich dokazovanie.

9. Podľa § 185 CSP môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

V predmetnom zákonom ustanovení je zavedený princíp formálnej pravdy, pod ktorou sa rozumie, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

10. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

Navrhovanie dôkazov stranami sporu je časovo ohraničené sudcovskou koncentraciou konania a zákonnou koncentraciou konania. Tieto predstavujú vyjadrenie základného princípu civilného sporu

uvedeného v čl. 10 CSP (zásady arbitrárneho poriadku), podľa ktorého súd určuje priebeh a tempo konania s prihliadnutím na hospodárnosť konania tak, aby bol naplnený účel zákona. Sudcovskou koncentráciou konania sa rozumie povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesnej obrany a útoku (medzi ktoré sa radia aj návrhy na vykonanie dôkazov v zmysle § 149 CSP) včas. Prostriedky procesného útoku a obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, keby konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky, ktoré neboli uplatnené včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov. Podmienkou je, aby súd v rozhodnutí v merite veci náležite odôvodnil neprihliadnutie na včas neuplatnené prostriedky. Zákonodarca tak ponechal súdu pomerne široký priestor na posúdenie včasnosti uplatnených prostriedkov.

11. Podľa § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada. V zmysle citovaného ustanovenia je súd povinný zo zhodných tvrdení strán vychádzať, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Zmysel tohto ustanovenia vychádza opäť z princípov hospodárnosti a rýchlosti konania, ako aj z princípu formálnej pravdy. Súd sa nemá zameriavať na dokazovanie zhodných skutočností tvrdených stranami sporu (ak samozrejme neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti), aby tým nebolo zbytočne predlžované a predražované konanie. Súd je taktiež podľa princípu formálnej pravdy viazaný tvrdeniami strán a nemá povinnosť zisťovať skutočný stav veci - dokazuje sa len to, čo tvrdia strany. Ak teda existuje skutočnosť, na ktorej sa obe strany sporu zhodnú, súd nemusí, a ani nemôže takúto skutočnosť dokazovať. Je nutné taktiež poukázať na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak skutočnosť tvrdená jednou stranou sporu nie je spochybnená druhou stranou sporu, považuje sa táto skutočnosť za nespornú (fikcia nespornosti). Na vyvrátenie tejto fikcie postačuje generálne popretie týchto skutočností vlastným tvrdením o skutkových okolnostiach. Následne je potrebné podporiť skutkové tvrdenia návrhmi na vykonanie dôkazov.

12. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise: Uplatnením nároku na náhradu škody zo dňa 09.01.2017, Zápisom o obhliadke poškodeného motorového vozidla zo dňa 26.02.2015, Emailom obsahujúcim potvrdenie o nahlásení poisťnej udalosti zo dňa 23.02.2015, Znaleckým posudkom č. 8/2018 vypracovanom znalcom Ing. F. V.Ó. vo veci výpočtu výšky škody na vozidle.

13. Ako bolo uvedené v bode 8. odôvodnenia tohto rozhodnutia, medzi účastníkmi konania bola sporná len opodstatnenosť námietky premlčania, ktorú uplatnil žalovaný hneď v podanom odpore. Ostatné skutkové tvrdenia strán neboli medzi účastníkmi konania sporné, z uvedeného dôvodu súd s poukazom na ust. § 151 CSP o nich nevykonával dokazovanie. Posúdenie námietky premlčania bolo právnym posúdením súdu.

14. Súd posudzoval zistený skutkový stav podľa nasledovných ustanovení zákona:

Podľa ustanovenia § 261 ods. 9 zákona č. 513/1991 Zb - Obchodný zákonník (ďalej aj ako "ObZ") " Zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom. "

Podľa ust. § 823 Občianskeho zákonníka „Náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak. “

Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. „Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.“

Podľa ust. § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. „Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila. "

Podľa ust. § 106 Občianskeho zákonníka "Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. "

15. Konajúci súd si dovoľuje poukázať na niektoré závery citované v prednáške JUDr. Ivana Machyniaka, Najvyšší súd SR s názvom „Premlčanie v občianskom práve“ realizovanej pre Justičnú akadémiu Slovenskej republiky, ktorá je voľne dostupná na internete <http://www.ja-sr.sk/files/Premlcanie_v_obcianskom_prave.pdf>

„ Súd posudzuje námietku premlčania len vo vzťahu k nároku uplatnenému žalobou a len vo vzťahu k osobe, voči ktorej sa konanie vedie.“

„Ak je námietka premlčania právne opodstatnená, súd sa už nezaobera dôvodnosťou žaloby- R 29/1983“ „R 16/2014 z.2 - Poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka), v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu

zodpovedá; v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednom subjekte a o jeho zodpovednosti (U NS SR 1 Cdo 82/2009).“

16. Konajúci súd poukazuje aj na ďalšie závery citované v prednáške JUDr. Imrich Fekete, CSc., s názvom „Premlčania práva v osobitných prípadoch“ realizovanej pre Justičnú akadémiu Slovenskej republiky v Omšeni dňa 03.02.2015, ktorá je taktiež voľne dostupná na internete.

„Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.“

„Ustanovenie § 106 OZ upravuje premlčaciu dobu vo vzťahu k všetkým právam na náhradu škody.“

„Rovnaká úprava ako na premlčanie práva na náhradu škody proti osobe, ktorá škodu spôsobila prevádzkou motorového vozidla (§ 15 ods. 2 PZP).“

„Nie je potrebné, aby poškodený poznal rozsah (výšku) škody presne (napr. na základe odborného posudku), ale v zmysle ustanovenia § 106 ods. 1 OZ sa poškodený dozvie o škode vtedy, keď má údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o náhradu škody na súde, t. j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia (Ro NS ČR z 29. 11. 2006, sp. zn. 25 Cdo 721/2005). Žalobkyňa sa dozvedela o tom, kto jej škodu na motorovom vozidle spôsobil v deň dopravnej nehody, tak ako preukazuje Záznam o dopravnej nehode z 29. júla 2000. Skutočnosť, že poškodená poznala identitu škodcu vyplýva aj z Potvrdenia o malej dopravnej nehode z 29. júla 2000 podpísané žalobkyňou, žalovaným 1/ a príslušníkom PZ SR. Vedomosť žalobkyne nielen o osobe škodcu (žalovaný 1/) ale aj o rozsahu škody na jej vozidle najneskôr dňa 22. augusta 2000 preukazuje zálohová faktúra z 21. augusta 2000, ktorú jej vystavil autoservis po dopravnej nehode. Od tohto okamihu, t.j. doručenia zálohovej faktúry 22. augusta 2000, žalobkyňa mala preukázateľne vedomosť nielen o tom, kto za škodu zodpovedá, ale aj o rozsahu škody a mohla si príslušnou žalobou na súde uplatniť aj nárok na náhradu škody, teda skôr, ako bola reálne vykonaná oprava vozidla. So zreteľom na uvedené pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je rozhodujúci okamih doručenia konečnej faktúry po vykonaní opravy motorového vozidla, z ktorej získala vedomosť o škode, ako nesprávne ustálil súd prvého stupňa (Ro NS SR z 30. 3. 2011, sp. zn. 3 Cdo 231/2009).“

„Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi v povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila (§ 15 ods. 2 PZP).“

17. Dňa 30.01.2015 bola na Žalobcovom motorovom vozidle - Opel Combo, r.v. 2004, VIN: W., ŠPZ: M., spôsobená škoda vinníkom dopravnej nehody - spoločnosťou: ASSYX, spol. s r.o., so sídlom: Karadžičova 9, Bratislava 811 09, IČO: 36 388 807 (ďalej len „Assyx“). Vozidlo spoločnosti Assyx pri vychádzaní na komunikáciu zachytilo stojace vozidlo Žalobcu. Dopravná nehoda sa stala na mieste: Stará Vajnorská 6, 831 03 Bratislava 3. Spoločnosť Assyx ako vinník nehody nahlásila poistnú udalosť u Žalovaného, pričom hlásenie poistnej udalosti bolo prijaté Žalovaným na spracovanie. Spoločnosť Assyx mala u Žalovaného uzavretú poistnú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (č. PZ XXXXXXXXXXXX). Nahlásená poistná udalosť je u žalovaného vedená pod č. XXXXXXXXXXXX. Žalobca si uplatnil svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi - Žalovanému. Napriek uplatneniu náhrady škody proti žalovanému, žalobca neobdržal od žalovaného žiadnu reakciu/odpoveď/plnenie, z uvedeného dôvodu si nárok na náhradu škody uplatnil žalobou na súde podanou v roku 2018.

18. Poistná udalosť v danom prípade vznikla dňa 30.01.2015. Žalobca sa dozvedel o tom, kto jej škodu na motorovom vozidle spôsobil v deň dopravnej nehody, tak ako preukazuje Potvrdenie o nahlásení poistnej udalosti z 23.02.2015. Žalobca tak ako vyplýva z predmetného potvrdenia poznal aj identitu škodcu. Žalobca mal aj vedomosť o rozsahu škody, tak ako vyplýva zo Zápisu o obhliadke poškodeného motorového vozidla zo dňa 26.02.2015, v ktorom je uvedené, že žalobca má servis. Žalobcovi nič nebránilo v tom, aby si príslušnou žalobou na súde uplatnil nárok na náhradu škody, skôr, ako bola reálne vykonaná oprava vozidla, aj keď len v približnej výške, ktorú mu vedel stanoviť ktorýkoľvek autoservis a nečakať bezdôvodne na vypracovanie znaleckého posudku. „Nie je potrebné, aby poškodený poznal rozsah (výšku) škody presne (napr. na základe odborného posudku), ale v zmysle ustanovenia § 106 ods. 1 OZ sa poškodený dozvie o škode vtedy, keď má údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o náhradu škody na súde, t. j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia (Ro NS ČR z 29. 11. 2006, sp. zn. 25 Cdo 721/2005).“

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia právnych predpisov súd považoval námietku premlčania za opodstatnenú, právo sa premlčalo podľa ust. § 106 ods. Občianskeho

zákonníka dňa 30.01.2017 a žalobu voči žalovanému zamietol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

20. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Na základe uvedeného ustanovenia súd priznal žalovanému, ktorý mal plný úspech vo veci, náhradu trov konania v rozsahu 100%.

21. Z týchto dôvodov o trovách konania rozhodol súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti toho rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje, a to v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia alebo na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. v platnom znení).